അധ്യായം 84

അൽഇൻശിഖാഖ് (പിളർക്കൽ)

അവതരണം മക്കയിൽ, സൂക്തങ്ങൾ 25

അദ്ധ്യായ പരിചയം:
പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ്(സ)യുടെ മക്കാജീവിതത്തിൻെറ ആദ്യനാളുകളിൽ അവതരിച്ച അധ്യായങ്ങളിലൊന്നാണിത്. പ്രവാചകൻെറ ദൗത്യത്തോട് മക്കയിലെ പ്രമാണിമാർ വിയോജിച്ചിരുന്നെങ്കിലും തുറന്ന എതിർപ്പ് രീതി അവർ ആ സമയത്ത് കൈക്കൊണ്ടിരുന്നില്ല.

അന്ത്യനാളും പരലോകവുമാണിതിലെ പ്രധാന പ്രമേയം. പരലോകത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരോട് ഈ സൂക്‌തം പറയുന്നു: ഒരിക്കൽ ഈ ലോകം അവസാനിക്കും. അതിനു ശേഷം മനുഷ്യരാസകലം തങ്ങളുടെ നാഥൻെറ മുമ്പിൽ ജീവിതവിചാരണ നേരിടാൻ ഹാജറാകേണ്ടതുണ്ട്. അത് നിങ്ങൾ ആഗ്രഹച്ചാലും ശരി, ഇല്ലെങ്കിലും ശരി. അന്ന് മനുഷ്യൻ കണിശമായ വിചാരണ നേരിടേണ്ടിവരും. ഈ കാര്യം ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ അദ്ധ്യായം.

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

إِذَا ٱلسَّمَآءُ ٱنشَقَّتۡ ﴿١﴾ وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ﴿٢﴾ وَإِذَا ٱلۡأَرۡضُ مُدَّتۡ ﴿٣﴾
وَأَلۡقَتۡ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتۡ ﴿٤﴾ وَأَذِنَتۡ لِرَبِّهَا وَحُقَّتۡ ﴿٥﴾

അർഥം:

പരമകാരുണികനും കരുണാനിധിയുമായ അല്ലാഹുവിൻെറ നാമത്തിൽ

1. ആകാശം പൊട്ടിപ്പിളരുമ്പോൾ,
2. അത് അതിൻെറ നാഥനെ അനുസരിക്കുകയും, (കല്പന പാലിക്കാൻ) അത് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
3. ഭൂമി പരത്തപ്പെടുമ്പോൾ.
4. അതിനകത്തുള്ളതിനെ അത് പുറത്തേക്ക് തള്ളുകയും അത് ശൂന്യമായിത്തീരുകയും,
5. അത് അതിൻെറ നാഥൻെറ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുകയും, (കല്പന അനുസരിക്കാൻ) അത് കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

വിശദീകരണം:
ഒന്നു മുതൽ അഞ്ച് വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അന്ത്യനാളിലെ സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നു. അന്ന് പൊട്ടിപിളരലിന് വിധേയമാകുന്ന ആകാശവും പരത്തിനിരപ്പാക്കപ്പെടുന്ന ഭൂമിയുമൊക്കെ അവയുടെ നാഥൻെറ ആജ്ഞാനുവർത്തികളായി വർത്തിക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥരാണെന്ന് മനുഷ്യനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയാണതു വഴി ചെയ്യുന്നത്. മുഴുവൻ മനുഷ്യരും അന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും. ഭൂമിയെ നിരപ്പാക്കുന്നതും ആകാശത്തിൻെറ ഘടന മാറ്റുന്നതും മുഴുവൻ മനുഷ്യരാശിക്കും ഒരുമിച്ചുകൂടാനുള്ള വേദിയൊരുക്കുന്നതിൻെറ മുന്നോടിയായാണ്.

يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡإِنسَٰنُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدۡحٗا فَمُلَٰقِيهِ ﴿٦﴾ فَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ
كِتَٰبَهُۥ بِيَمِينِهِۦ ﴿٧﴾ فَسَوۡفَ يُحَاسَبُ حِسَابٗا يَسِيرٗا ﴿٨﴾ وَيَنقَلِبُ إِلَىٰٓ
أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورٗا ﴿٩﴾ وَأَمَّا مَنۡ أُوتِيَ كِتَٰبَهُۥ وَرَآءَ ظَهۡرِهِۦ ﴿١٠﴾
فَسَوۡفَ يَدۡعُواْ ثُبُورٗا ﴿١١﴾ وَيَصۡلَىٰ سَعِيرًا ﴿١٢﴾ إِنَّهُۥ كَانَ فِيٓ
أَهۡلِهِۦ مَسۡرُورًا ﴿١٣﴾ إِنَّهُۥ ظَنَّ أَن لَّن يَحُورَ ﴿١٤﴾ بَلَىٰٓۚ إِنَّ رَبَّهُۥ كَانَ بِهِۦ
بَصِيرٗا ﴿١٥﴾

6. അല്ലയോ മനുഷ്യാ; നീ നിന്‍റെ നാഥനിലേക്ക് കടുത്ത ക്ലേശത്തോടെ
ചെന്നെത്തേണ്ടവനാണ്; അങ്ങനെ അവനുമായി കണ്ടുമുട്ടേണ്ടവനും.

7. എന്നാല്‍ ആര്‍ക്കെങ്കിലും തന്‍റെ കര്‍മ്മപുസ്തകം വലതു കൈയ്യില്‍ നല്‍കപ്പെട്ടാല്‍

8. തീര്‍ച്ചയായും അവനെ ലഘുവായി വിചാരണ ചെയ്യും.

9. അവന്‍ തന്‍റെ ആളുകളുടെ അടുത്തേക്ക് സന്തോഷത്തോടെ മടങ്ങിച്ചെല്ലും.

11. എന്നാല്‍ ആര്‍ക്കെങ്കിലും തന്‍റെ കര്‍മ്മപുസ്തകം മുതുകിനു പിന്നിലൂടെ
നല്‍കപ്പെടുന്നുവോ;

12. തീര്‍ച്ചയായും അവന്‍ നാശത്തിനായി വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.

12. അവന്‍ ആളിക്കത്തുന്ന നരകത്തീയില്‍ ചെന്നെത്തും.

13. തീര്‍ച്ചയായും അവന്‍ തന്‍റെ കുടുംബക്കാര്‍ക്കിടയില്‍ സന്തോഷത്തോടെ
കഴിയുന്നവനായിരുന്നു.

14. താന്‍ മടങ്ങിവരികയേ ഇല്ലെന്നാണ് അവന്‍ വിചാരിച്ചത്.

15. എന്നാല്‍ ഉറപ്പായും അവന്‍റെ നാഥന്‍ അവനെ സൂക്ഷ്മമായി
നിരീക്ഷിക്കുന്നവനായിരുന്നു.

ആറ് മുതല്‍ പതിനഞ്ച് വരെയുള്ള വചനങ്ങളില്‍ മനുഷ്യന് തന്‍റെ വിചാരണ നേരിടേണ്ടതിനും കര്‍മഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനും തന്‍റെ നാഥന്‍റെ മുമ്പില്‍ ഒരുമിച്ചു കൂടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഓര്‍മപ്പെടുത്തുന്നു. തന്‍റെ ഭൗതികജീവിതം സുഖകരമാക്കാനുള്ള പ്രയാസകരമായ പ്രയാണം ചെന്നെത്തുന്നത് നിന്‍റെ നാഥങ്കലേക്കാണ് എന്ന് ഈ വചനം മനുഷ്യനെ ഓര്‍മപ്പെടുത്തുന്നു. ആ കണ്ടുമുട്ടലില്‍ ആര്‍ക്കെങ്കിലും അവരുടെ ജീവിതറിക്കാര്‍ഡ് വലത് കൈയില്‍ ലഭിച്ചാല്‍ അതവരുടെ നന്മയുടെ ആധിക്യം കാരണമായിരിക്കും. അത്തരക്കാരെ വിചാരണ ചെയ്യുന്നത് അവന്‍റെ ഓരോ നിമിഷവും അത് എങ്ങനെ, എന്തിന് ഏത് മാര്‍ഗത്തില്‍ ചെലവഴിച്ചു എന്ന രീതിയിലായിരിക്കില്ല. മറിച്ച് അവരുടെ നന്മകള്‍ പരിഗണിച്ച് അവരുടെ തിന്മകള്‍ പൊറുത്തുകൊടുക്കുന്നു. അവര്‍ക്ക് ഭയപ്പെടാനോ ദുഃഖിക്കാനോ ഒരു നിമിത്തവും ഉണ്ടാകുന്നില്ല. സുരക്ഷിതവും നിര്‍ഭയവുമായിരിക്കും അവരുടെ അവസ്ഥ. സ്വര്‍ഗസ്ഥരായ അവന്‍റെ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ അടുത്തേക്ക് അവന്‍ സന്തോഷത്തോടെ തിരിച്ചുപോകുന്നതായിരിക്കും. എന്നാല്‍ തന്‍റെ കര്‍മപുസ്തകം മനമില്ലാമനസ്സോടെ പുറം തിരിഞ്ഞ് കൈപ്പറ്റാന്‍ വിധിക്കപ്പെട്ട ദുഷ്കൃതര്‍ വളരെ കര്‍ക്കശമായി, ജീവിതത്തിന്‍റെ ഓരോ നിമിഷത്തെപ്പറ്റിയും ഉത്തരം ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. അവന്‍ തന്‍റെ നിയോഗലക്ഷ്യം വിസ്മരിച്ച് ഭൗതികജീവിതം പരമാവധി സുഖകരമാക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയില്‍ പരലോകത്തെയും അതില്‍ തനിക്ക് നേരിടാനിരിക്കുന്ന പരിണതിയെയും വിസ്മരിച്ചവനാണ്. അന്നവന്‍ അവിടത്തെ കടുത്ത അവസ്ഥ മുന്നില്‍ കണ്ട് ഞാന്‍ നശിച്ചിരുന്നെങ്കില്‍ എന്ന് ആശിച്ചുപോകും. അവന്‍ ചെന്നുചേരുന്നത് കത്തിയെരിയുന്ന നരകത്തിലാണ്. ഈ അവസ്ഥ നേരിടേണ്ടിവരുമെന്ന് ഓര്‍ക്കാതെ തന്‍റെ കുടുംബത്തോടൊപ്പം സുഖിച്ചു ജീവിക്കുകയായിരുന്നല്ലോ അവന്‍. ആ ഘട്ടത്തില്‍ മരണത്തെ സംബന്ധിച്ചോ വിചാരണയെ സംബന്ധിച്ചോ അവന്‍ ഗൗനിച്ചതേയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്‍ സ്വന്തം ഭാഗധേയം മറന്ന് ധിക്കാരിയായി നിഗളിക്കുകയായിരുന്നു. തന്‍റെ കര്‍മങ്ങളെ സൂക്ഷ്മമായി നിരീക്ഷിക്കുന്ന തന്‍റെ സ്രഷ്ടാവിനെക്കുറിച്ച് അവന്‍ ഓര്‍ത്തിരുന്നില്ല. എന്നാല്‍ അവന്‍റെ ഓരോ നിമിഷത്തെക്കുറിച്ചും മാനസികാവസ്ഥകളെക്കുറിച്ചും ജീവിതചിന്തകളെക്കുറിച്ചും കര്‍മങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവന്‍റെ നാഥന്‍ നന്നായി നിരീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നല്ലോ.

فَلَآ أُقْسِمُ بِٱلشَّفَقِ ﴿١٦﴾ وَٱلَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ﴿١٧﴾ وَٱلْقَمَرِ إِذَا ٱتَّسَقَ ﴿١٨﴾

لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ﴿١٩﴾

16. തീര്‍ച്ചയായും അസ്തമയ ശോഭയെക്കൊണ്ട് ഞാന്‍ സത്യം ചെയ്യുന്നു.

17. രാത്രിയും അതുള്‍കൊള്ളുന്നവ കൊണ്ടും സത്യം.

18. ചന്ദ്രനെക്കൊണ്ടും അത് പൂര്‍ണത പ്രാപിക്കുമ്പോള്‍

19. നിശ്ചയമായും നിങ്ങള്‍ പടിപടിയായി പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.

പതിനാറ് മുതൽ പത്തൊമ്പത് വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു വലിയ ഒരു സത്യം മനുഷ്യൻെറ ബോധത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. മൂന്ന് പ്രാപഞ്ചിക പ്രതിഭാസങ്ങളെ പിടിച്ചാണയിട്ടു സത്യം ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് ആ പരമാർഥം അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്നത്. അസ്തമയ ശോഭയും രാവും അതുൾക്കൊള്ളുന്ന മുഴുവൻ സംഗതികളും പൂർണത പ്രാപിക്കുന്ന ചന്ദ്രനുമാണത്. അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന സംഗതിയിതത്രെ: ഈ പ്രപഞ്ചം നിരന്തരം മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അതിനാൽ തന്നെ മനുഷ്യജീവിതവും മാറ്റങ്ങൾക്ക് വിധേയമാണ്. ബാല്യത്തിൻെറയും യൗവനത്തിൻെറയും വാർധക്യത്തിൻെറയും രോഗത്തിൻെറയും ഘട്ടങ്ങൾ മനുഷ്യൻ തരണം ചെയ്യണം. ചന്ദ്രനും രാവും പകലും വൃദ്ധിക്ഷയത്തിന് വിധേയമാകുന്നതു പോലെ ഈ ജീവിതഘട്ടങ്ങൾക്കു ശേഷം മനുഷ്യനും മരണമടഞ്ഞ് അവൻെറ വിചാരണക്കായി തിരിച്ചുവരേണ്ടതുണ്ട്.

فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ ٱلْقُرْءَانُ لَا يَسْجُدُونَ ۩ ﴿٢١﴾
بَلِ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ يُكَذِّبُونَ ﴿٢٢﴾ وَٱللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿٢٣﴾ فَبَشِّرْهُم
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٢٤﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ
مَمْنُونٍۭ ﴿٢٥﴾

20. എന്നാൽ അവർക്കെന്തുപററി, അവർ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ?
21. അവർ ഖുർആൻ ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെടുമ്പോൾ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നുമില്ല.
22. എന്നല്ല; സത്യനിഷേധികൾ അതിനെ കളവാക്കുന്നു.
23. അവർ മനസ്സിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും നന്നായറിയുന്നവനാണ് അല്ലാഹു.
24. അതിനാൽ നീയവർക്ക് നോവേറിയ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച വാർത്തയറിയിക്കുക.
25. വിശ്വാസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തവർക്കൊഴിച്ച്.
    അവർക്ക് അക്ഷയമായ പ്രതിഫലമുണ്ട്.

ഇരുപത് മുതൽ ഇരുപത്തഞ്ച് വരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ മനഷ്യൻെറ ധിക്കാരത്തെ പരാമർശിക്കുന്നു. വിശുദ്ധഖുർആൻ പാരായണം കേട്ടിട്ടും അതിനെ പിൻപറ്റുകയോ അത് അംഗീകരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തവരും ദൈവികദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ സാഷ്ഠാംഗം ചെയ്യാത്തവരുമായ ധിക്കാരികൾക്ക് വേദനയേറിയ ശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച മുന്നറിയിപ്പേകുന്നു. അതോടൊപ്പം അവരുടെ നിഷേധത്തെക്കുറിച്ചും ദൈവികദീനിനെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള അവരുടെ പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും ധിക്കാരത്തെ സംബന്ധിച്ചും മാനസികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും അല്ലാഹു നന്നായി അറിയുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ അത്തരക്കാർക്ക് ഭൗതികജീവിതത്തിൽ തന്നെ നരകശിക്ഷയെ സംബന്ധിച്ച മുന്നറിയിപ്പേകാൻ അല്ലാഹു പ്രവാചകരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ വിശ്വസിക്കുകയും സൽക്കർമങ്ങൾ ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്ക് അവരുടെ കർമങ്ങൾ മുൻനിറുത്തി അക്ഷയമായ പ്രതിഫലം നല്കി അല്ലാഹു അവരെ ആദരിക്കുന്നതാകുന്നു. ഇരുപത്തി ഒന്നാമത്തെ വചനം പാരായണം ചെയ്താൽ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ്(സ) സാഷ്ഠാംഗം ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു.